

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izjave vsak četrtik in večja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 6 K, pol leta 3 K in za četrta leta 1-50 K. Naročnina za Nemško 3 K, za drugo koroško 3 K. Kdor hoče svoj po nje, plača na leto samo 5 K. — Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopolnjuje do enovečerja. — Vse katehizirane družine dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 12 vin. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta šte. 5, upravna zbirnica, Maribor in okolice.

Za inserate se plačuje od enostopne petivirste za enkrat 24 vin., ali kar je isto, 1 kvadratni centimeter prostora stane 16 vin. Za večkratno ogledno primeren pogost. V oddelku „Jedla in pijača“ stane besedilo 5 vin. Parte in zalivale venca petivirsta 24 vin., izjave in Poslano 36 vin. — Inserati se sprejemajo do torka opoldne. — Nezaprta reklamacije so poljubno prostje.

Orlovski tabor v Celju dne 27. julija.

Spored javne telovadbe v Celju. 1. Celjski naraščaj — proste vaje. 2. Orli — proste vaje. 3. Orlice — proste vaje. 4. Orli — vaje s palicami. 5. Orodna telovadba Orlov in naraščaja. 6. Orlice — vaje s šerpami. 7. Orli — vaditeljske proste vaje. 8. Alegorična skupina na 5 bradljah.

Priprave za tabor v Celju 27. julija kažejo, da obeta biti ta dan v Celju prijetno in poučno za vse udeležence. Ob prihodu vlakov iz Ljubljane in Maribora bodo na bližnjem griču pokali topiči kakor tudi pri vsakem glavnem delu sv. maše. Sprevod bo razvrščen pred kolo-dvorom. Za red in pojasnila bodo skrbeli celjski Orli in reditelji na konjih. Za vsako pojasnilo se sbrnita nanje. Sv. maša se bo vršila v farni cerkvi. Ker pa vsi udeleženci ne bodo mogli v cerkvi, bo mašo spremljala pred cerkvijo orlovska godba, glavne dele sv. maše se bo namanjal z rogovi. Govorilo bo na trgu pred Nar. Domom več gospodov, med njimi dr. Verstovšek. Povabilni smo tudi dr. Korošca. Če mu bo le čas dopuščal, pride v Celje! Tudi izlet na razvaline Starega Gradu je vabljiv, ker je z glavnega stolpa krasen razgled po okolici. Javna telovadba na dvorišču ljudske šole bo obsegala osem raznovrstnih točk. Telovadišče bo lepo okrašeno. Po javni telovadbi veselica. Razni paviljoni bodo skrbeli za okrepitev po kolikor mogoče nizki ceni. Na taboru bo igrala orlovska godba iz št. Petra v Savinjski dolini. V nedeljo vse v Celje!

Mirovni pogoji za Nemško Avstrijo.

Dne 20. julija je pariška mirovna konferenca izročila Nemški Avstriji končnoveljavne mirovne pogoje, ki so zelo trdi. Mirovna pogodba z Nemško Avstrijo obsega v glavnem naslednje določbe:

Nemška Avstrija mora plačati vojno odškodnino.

Kako vsoto in v kakih rokih bo Nemška Avstrija plačevala v tridesetih letih kot vojno odškodnino, bo določila komisija za obnovo. Ta komisija bo dognala najprej vsoto, ki jo mora Nemška Avstrija v letih 1919—1921 plačati v zlatu, blagu, vrednostnih papirjih in drugih vrednotah.

Nemška Avstrija mora oddati vse ladje.

Nemška Avstrija mora odstopiti vse pomorske ladje in nadomestiti vse povzročene izgube zaveznih in pridruženih držav na rečnih ladjah. Nadalje mora nadomestiti stroje in druge sestavne dele.

Jugoslaviji in Rumuniji mora Nemška Avstrija oddati veliko število živine in pohištva.

Zaenkrat mora oddati Nemška Avstrija vrh tega 6000 molznih krav, 2000 mlade goveje živine, 100 bikov, 3000 telet, 2000 glav plemenske goveje živine, 2000 plemenskih konj, 1000 ovac in 1000 pitanih prašičev. Vsa ta živina se razdeli po določenem ključu med Jugoslavijo in Rumunijo. Končno mora Nemška Avstrija oddati tudi še nedoločeno količino popolnoma izdelanega pohištva. Za petletno dobo mora Nemška Avstrija priznati zaveznim in pridruženim vladam (tudi Jugoslaviji) pravico glede izbiranja in uporaba lesa, železa in magnezita.

Predvojne dolgove stare Avstrije morajo prevzeti vse nove države.

Vse države, ki so se polastile bivšega avstrijskega ozemlja, osiroma ki so nastale iz razsula avstro-ogrške monarhije na njenem ozemlju, bodo morale prevzeti primeren del avstrijskega državnega dolga iz predvojnega časa; prav tako tudi Nemška Avstrija.

Vse vojne dolgove mora prevzeti Nemška Avstrija.

Novo države, toda razen Nemške Avstrije, ne bodo imele nikakih obveznosti, ki bi izvirale

iz vojnih dolgov bivše monarhije. Vojna posojila se ožigosajo. Druge države, izvzemši Nemško Avstrijo, nimajo nikakih obveznosti napram lastnikom vojnih posojil na onih ozemljih, toda te države in njih državljani, ki so lastniki državnih posojil, tudi nimajo ničesar zahtevati od Nemške Avstrije. Za vojna posojila v prejšnjem inozemstvu je odgovorna le Nemška Avstrija. Vsaka država ohrani državno lastnino, ki se nahaja na njenem ozemlju.

Kaj bo s starimi bankovci?

Vse nanovo nastale države morajo tekom dveh mesecev na svojem ozemlju nahajajoče se bankovce žigosati in jih tekom 12 mesecev zamenjati za lasten denar. Bankovce, nahajajoče se dne 15. junija 1919 v inozemstvu, prevzame Nemška Avstrija in Ogrska same. Vsaka država obdrži na svojem ozemlju se nahajajoči drobci.

Kaj pa upokojenci?

Civilni in vojaški upokojenci starega cesarstva, ki so si na podlagi te pogodbe pridobili drugo državljanstvo ali si ga še pridobe, nimajo glede svoje vpokojnine od Nemške Avstrije ničesar terjati.

Nemška Avstrija bo imela vezane roke glede železnic in drugih prometnih sredstev.

Glede vožnje po Donavi, drugih rekah, glede železnic in vseh enakih prometnih sredstev bo imela Nemška Avstrija vezane roke napram zveznim državam. Druge države bodo Avstriji zapovedovale, kje mora zidati železnice in kako voditi promet.

Zveza Čehoslovaške z Jugoslavijo.

V pogodbi je zasigurana zveza (koridor) med Čehoslovaško in Jugoslavijo. Češki koridor med Bratislavo in Reko se deli v dve črti. Prva poteka od Bratislave čez Šopronj preko nemško-avstrijskega ozemlja na Pragersko, druga pa po samo ogrskem ozemlju proti Pragerskem. Ta

LISTEK.

Januš Golec:

V polkovnikovem vozu.

[Bled]

Med tem razmotiranjem o lastni vstrajnosti v oelo hudem ter bridkem smo dosegli ovinek ceste med Černavko in Toporoutzem. Na levo ob tem ovinku se dviga neznan hribček, ki pa vendar zavira nekoliko zimsko burjo. Vsed te naravne zapreke je nagromadil vihar na cesto celo goro snega, nastal je zamet, ki je še bil čisto na celoma.

Guzl je pogljal v visoki sneg, čez kolesa se je vgreznil voz, konji so se poglabljali do trebuha, vzpenjali so se samo na kvišku, niso hoteli naprej.

Oberst je zahteval od Guzla, naj okrene s ceste na desno, da se ogneta zametu. Kočijaž se je protivil temu nasvetu, saj je vendar na desno globok obcestni jarek.

Sršenovo srdit je iztrgal polkovnik naredniku vajeti, ošvrnil z bičem po konjih in zasuknil na desno v parmetersko grabo. Voz se je zaguncal, nagnil na desno, sneg se je pokadil — pumpf — tresk in reski! Voz se je prekobilnil v treh krogih preko jarka na ravno pod cesto.

Guzl je odletel pri tem poletu med konje, oberst je običal v jarku, jaz pa sem pretrgal z uprtimi no-

gami platneno streho na vozu, skozi luknjo sem priletel tik starega.

Vsi smo se zasadili čez glavo v sneg, krilili in klatili smo z nogami in rokami, da si pomoremo na površje na oddih in rešitev.

Tatjuška se je izkopal pri vseh svojih 62 letih prvi iz sneženih valov. Otepal si je sneg, prhajoč po konjski navadi.

Majka božja bistricka se je ustrašil, da bi skoraj bil omahnil nazaj v prepad snega, ko je ugledal mesto Guzla tik sebe mojo postavo in osebo. Odbrusil bi jo bil peš proti domu, da mu ni zaviral pobege sneg do kolen. Budal je vame s Tomazevo nevero.

Stal sem pred polkovnim valpetom štorasto nemo, kakor bi me bilo vrglo z neba, kjer sem mešal sneg in slabo vreme. Eden drugega sva se bala, oba do skrajnosti presenečena sva molčala.

Medsebojni strah in tišina je prepodil Guzl, ki je miril vsled padca preplašene konje z zateglim:

»Vš — va, a — ha! Na, Miško, Leni, na!«

Nekaj sem momlal staremu pod nos, pa kaj, tega se ne zavedam še danes. Očim je le zamahnil z roko proti najmanj trikrat prekucjenemu vozu, da pomorem Guzlu, ki se je mučil sam, da spravi v ravnotežje štiri koles, kar je zdaj stalo in običalo na glavi.

Vsled moje nepričakovane pomoči iznenadenemu naredniku sem dopovedal hitro po slovenski: kako in kaj. Lačen in tešč sem nacukaval oni presneti voz, da

me je pošikaval pot, sem si ugrel ter naravnal vse po voznji razmetane ude.

Voz je bil sicer polaman, a toliko le ne, da bi ne mogli nadaljevati vožnje. Zlomilo se je oje, katero sva pa povezala za silo z vrvo. — Stari se ni taknil dela niti z mezincem, samo grdo mrko je gledal ter pihal kot burja, ki bi se naj zavrtalila in izsula nad mojo predrzno, nepokorno glavo.

Stopili smo mesto dveh trije v voz, sedli na sedež, krenili z mesta nesreče mimo zameta na levo na cesto. Nadaljevali in končali smo vožnjo med mučnim molkom in srpimi pogledi očeta, ki so gotovo predli maščevalni načrt zoper nepokornega in bogzna še kakim drugim pregreham udanega sina.

Izstopili smo v Toporoutzu pred našo bajto v grabi. Oberst mi je namignil za njim v kočuro, kjer sva posedla za mizo. Pri Bogu in vseh svetih sem pričakoval, da me bo oplazil zdaj očmov korobač kazni v živo do kosti in mozga. Po mojem zgledu se še menda doslej ni pregrešil nikdo zoper sveto osebo gospoda življenja in smrti celega regimenta.

G. H... je ukazal prinesiti nekaj za pod rob in i l svojega lastnega, dobrega, kot olje tekočega ogrskega vina. Jedla sva in pila.

Tovariši so naju pogledovali osupli, odkod skupaj in naenkrat tako prijateljstvo? — Mi ni šla jed v slast, dasi tešč, sem iz težka požiral, saj nisem zaupal staremu, ki me bode najprej nahrnil ter napojil, po-

 Prihodnjo nedeljo, 27. julija vse v Celje na tabor naših Orlov!

zveza je za Jugoslavijo in za Čehoslovaško važnosti, ker pri prevažanju blaga ne bomo navezani ne na Nemce, ne na Madžare.

Meje.

Na Tirolskem.

Neizpremenjene ostanejo določbe prvega načrta, ki se tičejo tirolskih meja, tako da pripade Italiji vsa južna Tirolska do prelaza Brenner.

Na Koroškem ljudsko glasovanje.

Na Koroškem se ustanovi nov glasovalni pas, ki bo bistveno obsegal celovško kotlino in ki bo šel južno po grebenu Karavank. To ozemlje bo ločeno po črti, ki gre od Rožeka, po sredi Vrbskega jezera, nato po Jezernici, Glini, Krki v dva dela. Za vsak del se ustanovi glasovalna komisija, v kateri bo poleg zastopnikov velesil v južnem delu jugoslovanski, v severnem delu pa nemško-avstrijski zastopnik. Glasovalo se bo v južnem delu tri mesece potem, ko stopi v veljavo mirovna pogodba, in sicer po okrajih, ne po občinah. Ako se odloči južni del (Slovensko Koroško) za Jugoslavijo, tedaj se izvede glasovanje tri tedne nato tudi v severnem delu.

Na Stajerskem nemški predlogi zavrjeni.

Tu ostanejo meje neizpremenjene. Meja gre od Koroške meje (od gorskega vrha Kokošja Kepa) čez vrh Sv. Urbana nad Dravogradom (Sobota pripade N. Avstriji), vrh Sv. Lovrenca nad Muto, gorovje Remšnik, severno od Kaple (Kapla pripade Jugoslaviji), mimo cerkve Sv. Duh na Ostrm vrhu, od tam ob meji mariborskega in lipniškega okraja do točke, kjer okrajna meja doseže Muro (nižje Špilja). Od tam gre meja ob Muri do vasi Sögersdorf pri Apačah, kjer prekorači Muro ter zavije mimo Janovec v severovzhodni smeri proti ogrski meji. Pri Sv. Ani na Aignu je konec meje med N. Avstrijo in Jugoslavijo. Iz tega je razvidno, da izgubimo Lučane, Špilje in Cmurek z železnico od Obrajne do Špilja. Pri Soboti in Pernicah, pri Sv. Duhu in Špilju ter med Obrajno in Radgono še meja ni popolnoma podrobno razvidna.

Na Ogrskem.

Nemška zapadna Ogrska pripade večini Nemški Avstriji, tako da dobi Nemška Avstrija Šopronj in Nežidersko jezero, ne pa Šent Gotarda, Subotišča, železnice iz Bratislave v Černo, Mošanja in Ogrskega Starega grada. Prekmurje ostane jugoslovansko.

Na Češkem.

Meje proti Čehoslovaški so v toliko izpremenjene, da meja ne teče na levem bregu Morave nego sredi reke, tako da je Nemški Avstriji omogočena paroplovba. Chmov (Hochenau) in Pernital (Bernhardtstal) se priznata Nemški Avstriji, prav tako tudi večji del sodnih okrajev Vitoraz (Weitra). Drugim ugovorom nemško-av-

tem pa našeskal, da bodem pomnil, kedaj sem nočil in se vozil v njegovem svetišču.

Ko sva odjedla in so pospravili mizo, si je nataknil stari od leve na desno ščipalnik, me premeril s kislom nabubanim obrazom, me pogladil po roki s pozivom:

»Sedaj pa le povejte, razložite brez strahu, kako je mogoče, da sva se skupno prevrnila, ko se vendar nisva skupaj vozila?»

Podkorajžil sem se, povedal starcu vse: o nočiču na vozu, nenadnem odhodu, vrpljenju na potu, lakoti in mrazu do šestanka v grabi in snegu

Moj Bog! Očka se vam je smejal pri moji povesti kot menda izba mladosti ne več tako. Njegove na kislno razorane gube so se mu ublažile ter omilitile pri nasmehu, po kolenih se je tolkal, me potrepal po ramah in menil ob koncu:

»Sakerlot! Kaj podobnega pa še nisem doživel. Še en liter mojega! Odslej se lahko vozi vsak gospod od štaba z mojim vozom, če ga ne rabim jaz.»

Krohotali so se vsi na račun moje kože od obersta do zadnjega prostaka pod bajtino streho. Vsi smo bili veseli: očka, da nam je vcepil svoj ugled v kri in meso, tovariši, da so dobili na razpolago voz, jaz pa, ker sem se zmuznil brez kazni po kršenju prve vojaške zapovedi: Ubogaj!

Te vrste leta 1916 minulega doživljaja sem zapisal in objavil vsem čitateljem v zglede, kak red, stah in trepet je vladal med častniki in moštvo v prvih letih vojne. Če sem se pokoril jaz kot vojni kurat gospodu oberstu kaj se le druge pomilovanja vredne pare: častniki in zatrano moštvo. Da, bili smo vojaki po vojaški zapovedi: Ubogaj!

strijske delegacije glede meja proti Čehoslovaški niso ugodili. Cela Nemško-Češka ostane Češka last.

Zaupnikom Kmetiskih zvez!

Po mnogih župnijah so se že osnovale Kmetiske zveze, izvoljeni so zaupniki. A ustanovitev še ni vse. Le začetek je. Zaupniki tudi niso izvoljeni samo zato, da se njih imena pri zborovanju preberejo ali morebiti v listih objavijo! Župnijski odbor Kmetiske zveze, to so zaupniki, morajo delati, neprestano in neumorno delati! Za to so izvoljeni!

1. Zaupniki.

Naloga zaupnikov je neizmerno važna. Te važnosti se morajo tudi zavedati! Vsak zaupnik je in mora biti za svojo vas (najprimerneje je, da se za vsako vas izvoli po en zaupnik; cela občina je za enega samega navadno že preveč, četudi obsega župnija več občin) ali okoliš to, kar je dr. Korošec za vso Jugoslavijo: Vedno mora buditi in navduševati za Kmetisko zvezo, organizirati svoje sovaščane in jih pridobivati in vabiti in nabirati kot ude Kmetiske zveze! Vsakega zaupnika mora prešinjati zavest odgovornosti: Če so mi sozupljani izkazali svoje zaupanje in me izvolili za zaupnika Kmetiske zveze, se moram tega zaupanja tudi vrednega skazati ter delati za Kmetisko zvezo!

2. Mesečne seje.

Zaupniki Kmetiske zveze se naj redno vsak mesec shajajo k sejam. Najbolje je, da se za seje enkrat za vselej določi dan oziroma nedelja v mesecu n. pr. prva ali druga itd. nedelja v mesecu, recimo po rani službi božji. Tega reda se treba držati! Tako se bodo zaupniki navadili in ne bodo na seje pozabili. Snovi za razgovore pri sejah ne bo zmanjkalo, če se bodo zaupniki le potrudili in marljivo sodelovali. Nekatere točke bodo morale priti stalno na red. Tako n. pr.: Časniki, kako nasprotne izpodriniti in naše razširjati; o tem, kako listi prihajajo v župnijo, kdo jih ima itd. mora biti odbor Kmetiske zveze natanko poučen in mora to stvar vedno pazljivo zasledovati! Dalje se treba pri vsaki seji pogovoriti o tem, kako mišljenje vlada po župniji, kdo hodi ali agitira itd. Tudi kmetiske, stanovske potrebe n. pr. ceste, gospodarske potrebe so lahko predmet sejam. Poroča se lahko tudi stalno pri vsaki seji o gibanju Kmetiskih zvez po vsej Jugoslaviji in tudi po drugod. Vsikdar treba zaupnike tudi opozoriti na uspehe, ki jih je Kmetiska zveza po svojih poslancih dosegla pri vladi. Seveda se morajo razgovora udeleževati vsi zaupniki, ne da bi samo eden govoril, drugi pa prikimovali. Vsak zaupnik se na sejo pripravi: naj si pred sejo malo razmisli, na kaj bi bilo pri seji dobro opozoriti. Ves čas od ene seje do druge naj zbira gradivo za sejo, najbolje, da si sproti zapiše, da ne pozabi!

3. Od hiše od hiše.

Kar se pri seji sklene, ne sme ostati mrtvo in samo pri sklepu, ampak vsak zaupnik si mora prizadevati, da to, kar se je pri seji sklenilo, v svojem okolišu ali vasi tudi izvrši! Glavno delo je pridobivanje udov in razširjanje naših listov. Tu pač treba nekoliko požrtvovalnosti. Le pogledajte nasprotnike, zlasti socialiste! Od hiše do hiše vam hodijo in agitirajo in nabirajo ude in širijo svoje liste. Vzemimo si jih v tem za zgled! Od hiše do hiše! Od osebe do osebe! A ne samo kmete in posestnike, ampak, kjer ni Jugoslovanske Strokovne Zveze, tudi viničarje, dninarje, hlapce, vse vabite v Kmetisko zvezo ter jih sprejemajte! Ne samo moških, ampak tudi ženske! Da bodo zaupniki tem lažje kos svoji nalogi, naj v naših listih: „Gospodarja“, „Straži“, „Domoljubu“ marljivo zasledujejo zlasti gibanje Kmetiske zveze, naj si važnejše reči ali izrečejo iz lista ali zaznamujejo! Bolj ko bodo poučeni, lažje bodo delovali za Kmetisko zvezo!

4. Siriti naše časopise!

Zaupniki naj pazno zasledujejo, kako listi prihajajo v njihov okoliš, oziroma vas. Nasprotne liste naj skušajo izpodriniti in njihov vpliv uničiti. Z vso resnobo in vztrajnostjo naj širijo naše časopise: „Gospodarja“, „Stražo“, „Domoljub“ i. dr. Posebno bi priporočali skupno naročanje. Zaupnik pridobiva v svoji vasi ali okolišu naročnikov in obenem pobira naročnino. Seznan novih naročnikov in njihove naslove pošlje obenem z naročnino upravništvu „Gospodarja“ ali „Straže“ ali „Domoljuba“. Lahko tudi

vsil zaupniki ene župnije izročijo naročnino in seznan novih naročnikov župnijskemu predsedniku Kmetiske zveze, ki potem liste naroči vsem novim naročnikom župnije. Tak način naročevanja bo imel gotovo lepših uspehov, ko če samo rečeš: „Naroči si!“ in mu sam ne pomagáš, da si list res tudi naroči. Mnogi ljudje niso vajeni, ne vejo, kako bi naročili, ali pozabijo naročiti. Pa pride agitator nasprotnikov, mu naroči nasprotni list in dotičnik je za nas mnogokrat celo izgubljen.

Tako tiho delovanje zaupnikov Kmetiske zveze je neobhodno potrebno zlasti zdaj, ko so večja zborovanja in shodi prepovedani. Ako pa župnijski odbori, to so zaupniki Kmetiske zveze, ne bodo delovali, so sami krivi, če pride sovražnik in poseje ljuliko med pšenico. Ljudstvo hoče biti organizirano: če ga ne bomo organizirali mi, ga bodo pa nasprotniki!

Anglija nasprotnica Italije.

Odbor društva „The Serbian Society for Great Britain“, v katerem so znani prijatelji Jugoslovancov kot Scotus Watson, Evans, Steed in še mnogi drugi, so objavili v vseh londonskih listih javno spomenico na Lloyd George-a, v kateri ga opozarjajo na italijanska nasilstva v zasedenem jugoslovanskem ozemlju, in ga pozivajo, naj že vendar vpliva na novo italijansko vlado, naj preneha z nasilstvi ter omogoči boljše razmere med Italijo in Jugoslavijo, ker bi bili sicer ogroževani temelji „Zveze narodov“. Ta poziv je vzbudil v angleški javnosti velikansko pozornost, ker je prvi slučaj, da tako ugledno društvo javno opozarja vlado na italijanska nasilstva, kajti sedaj se ni smelo v ententnem časopisju ničesar pisati proti Italiji. Javni nastop teh uglednih mož je za nas Jugoslovane zgodovinske važnosti!

Orožne vaje letnikov 1888 in 1889.

Vsi oni vpoklicanci k orožnim vajam letnikov 1888 in 1889, kateri lahko dokažejo, da so po prevratu in sicer od 16. nov. 1918 dalje služili v jugoslovanski armadi na fronti ali v zaledju najmanj tri mesece, so orožne vaje oproščeni. Takemu moštvo naj se oprostitev od orožne vaje na opravičeno prošnjo potrdi od pristojne pukovske okružne komande, katera ima strogo paziti na to, da je dotičnik odmerjeno dobo po 16. nov. dejanski odslužil. Dotičniki naj se nemudoma obrnejo ustmeno ali pismeno na pukovsko okružno komando v Mariboru.

Pomanjkanje soli.

Po Slovenskem se javlja vedno večje pomanjkanje soli. Oskrba soli je za celo državo prevzela uprava državnih monopolov, čeprav še ni potegnjena na celo državo. Če bi uprava za slovenski del naše države oskrbela toliko količino soli, kolikor je potrebno, bi bilo zoper nje manj pritožb. Toda uprava ne uvede toliko, da zadovolji splošno potrebo. Na drugi strani pa ovira brigo in delo organizacij, ki se pečajo z aprovizacijo ter bi našo domovino rade oskrbele tudi s soljo. Carinarnice, ne samo da izterjavajo visoko potrošarino, one tudi preprečujejo uvoz, kakor se je to zgodilo v Mariboru, kjer je zadnje dni carinarnica zabranila prevoz soli. Gospodarska zveza v Ljubljani je namreč naročila 10 vagonov soli, ki je tudi določena za mariborski okraj, uprava državnih monopolov pa je zabranila prevoz. In vendar vlada v mariborskem okraju največje pomanjkanje soli ter se tamkaj za 1 kg soli plačuje večkrat po 10—20 K.

Te razmere je poslanec dr. Hohnjec razložil g. finančnemu ministru ter je dne 10. julija nanj stavil ta vprašanja:

Ali hoče g. finančni minister dovoliti:

1. Da se ukine pobiranje potrošarine za sol, dokler država sama ne more postaviti potrebne količine soli narazpoloženo.

2. Ali hoče telegrafskim potom osloboditi 10 vagonov soli, naročene od Gospodarske zveze v Ljubljani, kateré ne prepušča dalje carinarnica v Mariboru.

3. Ali hoče v obče propustiti uvoz zasebnim organizacijam in trgovcem, dokler uprava monopolov ne more zadovoljiti tozadevne potrebe.